

Emigratieplannen van Jacob Mulder

De ruimtelijke visioenen van een dwarshigger

Jacob Mulder heeft plannen. Grootse plannen. Om de huidige en toekomstige pijnen in zijn rug te verminderen als gevolg van scoliose (vergroeiing van de wervelkolom) is er maar één plek waar dat mogelijk is: een ruimtekolonie. Binnen 15 jaar wil Jacob daar zijn intrek nemen. Overspannen fantasie of reële mogelijkheid?

Tekst **Paul Waayers**

Jacob Mulder is een man die van grootse uitdagingen houdt. Werkzaam als IT Security & Enterprise Architect bij het bedrijf CGI, hebben juist grootse projecten zijn voorkeur. We praten dan over grote automatiseringsprojecten voor internationale gasbedrijven met hun wereldwijde pijpleidingen, ziekenhuizen waar werkelijk niks mis mag gaan in de automatisering, geldautomaatsystemen met 1000 transacties per seconde, dat werk. Naast zijn werk voor CGI runt Jacob bij wijze van hobby zijn adviesbureau Mulder

Advies en Dienstverlening. Afgekort MAD, Engels voor gek. Die ironische afkorting is Jacob ten voeten uit. Een uitdaging moet ook een beetje gek zijn. Liefst ook een beetje tegen de stroom ingaan. Pas dan krijgt het leven een zekere hoogglans, meent Jacob.

Terug naar de ruimtevarende plannen

Jacob: "Op mijn 11^e groeide ik te snel. Gevolg: een bocht van zo'n 45 graden in mijn wervelkolom. Opties toen waren de boel fixeren met een metalen staaf of

een rolstoel. Leek me allebei niks, dus ik op zoek naar een derde oplossing. Die bleek er te zijn in de vorm van een orthopedisch korset. Daardoor verbeterde mijn situatie. In 2014 kreeg ik echter een tweede hernia. De hernia hebben ze weten te behandelen, maar ik kon niet goed meer lopen. Na 2 minuten lopen vallen de spieren in mijn linkerbeen door afknelling uit. Met gewoon zitten heb ik hetzelfde probleem. Dus beweeg ik mij behoorlijk liggend in een hele geavanceerde rolstoel, waardoor ik overigens wel recht voor me uit kan

kijken. Daardoor kan ik blijven werken bij CGI en mijn vrijwilligerswerk blijven uitoefenen.

De problemen in Jacobs rug worden dus eigenlijk veroorzaakt door de zwaartekracht. Als hij rechtop zit of loopt worden de zenuwen in de rug platgedrukt. Niet alleen pijnlijk, maar binnen een mum van tijd vallen de benen uit. Jacob: "Uiteindelijk heb ik samen met het UMCG en studenten van de Hanze Hogeschool een stoel ontwikkeld met een takelmogelijkheid in de rugleuning

waar je een korset aan kon hangen. Het idee was goed, alleen na 20 seconden werden mijn longen zo samengedrukt dat ademen niet meer lukte. Tweede gedachte was zwemmen. Daarin ervaar je ook een zekere mate van gewichtloosheid. Alleen is dat voor mijn werk niet zo handig want de combi laptop/zwemwater is een nogal vijandige. En dan komt toch de gewichtloosheid van de ruimtevaart in beeld."

Eigenzinnig

Binnen zijn bedrijf CGI is –alsof het zo heeft moeten zijn– een ruimtevaarttak.

En eigenzinnig als Jacob is, probeert hij het management ervan te overtuigen om samenwerkingsverbanden aan te gaan met de grote commerciële spelers op het gebied van ruimtevaart zoals een SpaceX, Virgin Galactic en Blue Origin. Zijn ruimtelijk vergezicht ziet er als volgt uit. Jacob: "Een gewichtloze omgeving zou voor mij perfect zijn om te wonen en te werken. En het is een pure noodzaak, omdat mijn gezondheid er in de komende 15 jaar niet beter op wordt. Wat ik voor me zie, zijn grote ruimtekolonies »

"The sky is no limit!"

Foto: Dotted Yeti/Shutterstock.com

Jacob Mulder bij congres Asgardia in Duitsland.

“Ik zag ze denken: die man is stapelmesjogge!”

20

SUPPORT magazine

in enorme cilinders met daarin een hele infrastructuur van appartementen, hotels, logistiek, et cetera die daarin ronddraaien. Bij de as van zo'n gigacilinder is er geen zwaartekracht. Daar zou dus bijvoorbeeld mijn kantoor kunnen komen, waar ik kan werken zonder hinder te hebben van mijn beperking. Als je dichterbij de roterende cilinderwand toe gaat, ervaar je door de centrifugale kracht ook steeds meer de zwaartekracht. Die centrifugale zwaartekracht is wel nodig, omdat gewichtloosheid klachten veroorzaakt als misselijkheid en slaperigheid en je spieren en botten verzwakt.”

Ogenschijnlijk ongeloofwaardig

De missie van Jacob is duidelijk. Hij wil zoveel mogelijk mensen, organisaties en bedrijven met elkaar in contact brengen om verder te werken aan zijn droom; ruimtekolonies realiseren waar de gewichtloosheid de norm is in plaats van de zwaartekracht. Omgevingen waar hij – als druk baasje dat hij nu eenmaal is - de dingen kan blijven doen die hij het liefste doet. Bezig blijven met de dingen die hem intrigeren. En dan mag het voor de buitenwereld af en toe een tikkeltje bizar zijn; juist dat ogenschijnlijk ongeloofwaardige is voor Jacob juist zijn drijfveer.

Zo bezocht hij één jaar geleden een driedaags congres bij ESA in Duitsland waar ook NASA-mensen aanwezig waren. Jacob: “Dat was een congres met als onderwerp Wonen in de ruimte. Daar heb ik aan het eind van dat congres een speech van 10 minuten gehouden over mijn idee van een ruimtekolonie. Aan het eind van mijn betoog zei ik: 'Jullie zien mij hier zitten en jullie zien welk probleem ik heb met de zwaartekracht. Nu daag ik jullie uit om mij te gaan helpen dat ik over 15 jaar kan emigreren naar de ruimte!' Op dat moment werd het stil en zag ik ze denken van: die man is stapelmesjogge! Maar kort daarop zag je ze kijken van 'Ja maar het zou zomaar toch eens kunnen lukken, gezien de snelheid van de ontwikkelingen.' En uiteindelijk kreeg ik een staande ovatie. Aan dat congres heb ik een heleboel connecties

overgehouden. En nu ben ik bezig om met mijn verhaal de space-tak van CGI te koppelen aan andere bedrijven om mijn droom te verwezenlijken.”

See you in space?

Op dit moment bewoont Jacob een 100 jaar oud en aangepast boerderijtje in het Groningse gehucht Niebert. Straks vertoef hij wellicht in een hightech ruimtekolonie. Eén ding is zeker, de toekomst is ongewis. Want hadden de Amerikaanse broertjes Wilbur en Orville Wright – fietsenbouwers van oorsprong - ooit gedacht dat ze met die eerste vlucht van hun zweefvliegtuig op Kitty Hawk (North Carolina) in 1900 aan de wieg zouden staan van de luchtvaart zoals we die nu kennen?

Dus... see you in space? Volgens Jacob zou dat binnen 15 jaar zomaar kunnen. «

Foto: Asgardia